

3110

פ ר ו ט ו ק ו ל מ ט י 1/1

מישיבת ועדת החוקה, חוק המשפט
שהתקיימה ביום ב', ו' בחשון תשי"ט - 20.10.58 בשעה 10.45.

השתתפו: י. רפאל - היו"ר

- ב. אזניה
- ע. איכילוב
- ד. בר-רב-האי
- ה. ברגר
- ע. דגני
- ש. הלל
- ז. ורהפטיג
- ב. לוקר
- ח. מגורי-כהן
- ג. ניר
- י. קליבנוב
- ש. רוזנברג
- א. שוסטק
- י. שופמן

מוזמנים: פ. רוזן - שר המשפטים

ח. כהן - היועץ המשפטי

א. ידן - המשנה ליועץ המשפטי

ה' רוזנטל - משרד המשפטים

סדר-היום: 1. חוק לתיקון סדרי המינהל (הנמקת);
2. בחירת יו"ר הוועדה.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. רפאל:

אני מקדם בברכה את חברי הוועדה ומאחל להם

עבודה פורייה במושב זה של הכנסת.

אני רוצה לברך את שר המשפטים בתוכנו ובשם

הוועדה להביע לו תנחומים על האסון המשפחתי שאירע לו.

בסדר-היום של הוועדה מופיע סעיף נוסף שלא

נשלח בסדר-היום שלפני חברי הוועדה, סעיף י"ב: בחירת יו"ר הוועדה. ואני

מפנה את תשומת לב חברי הוועדה לכך שבתום הישיבה יתפטר היו"ר והוועדה

תבחר ביו"ר חדש.

ד. בר-רב-האי:

אני מבקש בשם סיעת מפאי שלא לדון בהצעות

החוק הפרטיות שהוגש על-ידי שלשה חברי כנסת

מאחר שבסיעתנו מתקיימים בירורים בענין זה באשר לעמדתנו. אני מבקש לדחות

את ההכרעה לשבועיים.

הנחלט:

לדחות לשבועיים את הדיון בשלוש הצעות-החוק
הפרטיות שהוגשו בענין הוצאות הבחירות, על-פי
בקשת סיעת מפא"י.

1. חוק לתיקון סדרי המינהל (הנמקות).

לפנינו הנוסח לחוק לתיקון פקודת פרשנות,
כפי שהוכן על-ידי משרד המשפטים בהתאם להחלטת

היו"ר י. רפאל:

סעיף 1.

הגדרה הזאת כוללת עובדי הסוכנות, עובדי
לשכות עבודה וכו'.

ז. ורהפטיג:

נכון, אבל החוק חל רק לגבי סמכויות
סטטוטוריות.

א. ידין:

אני מציע לדחות את ההחלטה בסעיף זה לגמר
הדיון בחוק, לאחר שנדע על מה אנחנו דנים.

ש. הלל:

הוחלט: לדחות את הסיכום בסעיף 1 עד לגמר
הדיון בחוק.

סעיף 2.

הסעיף נוסח בשתי גירסות,

היו"ר י. רפאל:

הצעת היתר שנוסף על גירסה ב' יהיה הפקיד
חייב להודיע על הנימוקים לסירוב לכל אדם

ש. רוזנברג:

מעובדי אחר, לפי דרישתו.

כמו-כן אני מציע למחוק את הטלים "שניתנה
לו על פי דין" בגירסה ב' ולכתוב במקום "להשתמש בסמכות" - "להשתמש בסמכותו"
אני חושב שהחוק צריך לחול על עובד ציבורי גם כשהוא פועל שלא על פי דין.
לפקידי הסוכנות, למשל, ישנן סמכויות רחבות, ואינני יודע מדוע צריך
לאפשר להם להשתמש בסמכויות אלה מבלי שיהיו חייבים למסור נימוקיהם. הוא
הדין לגבי עובדי לשכות העבודה או עובדי ציבור אחרים.

צריך להוסיף אחרי "שניתנה לו על פי דין" -
"או לפי סמכות שניתנה לו על-ידי המוסד".

ג. נייר:

אחרת הדבר לא יהיה ברור.

אני בעד התיקון שהוצע על-ידי חברי הכנסת
רוזנברג ונייר.

י. שופמן:

בגירסה א', בנוסחה זה, לא נאמר שחובה על הפק
לענות, אלא רק שרשאים לדרוש זאת ממנו. צריך לתקן זאת.

אני בעד גירסה ב', ואני חושב שסעיף זה הוא
נשמת החוק. כל הכוונה היא שהפקיד, בתתו החלטה, יחשוב על הנימוקים שהוא
חייב לתת להחלטתו, ולא "יפברק" נימוקים לאחר שהחלטה כבר ניתנה.

ש. הלל:

יש מקרים בהם ההנמקה אינה רצויה למבקש. אם
ברוב המקרים היא תהיה רצויה, הרי ברוב המקרים
היא תיודש. וההסבר שבצורה זו תהיה "פבריקציה" של נימוקים אינו עומד במבחן
ההגיון, מפני שזאת אפשר לעשות גם מיד עם מתן ההחלטה.

ד. בר-רב-האי:
אני תומך בגירסה א' בתיקון הניסוחי שהוצע, שיהיה ברור סמנה כי במקרה של דרישת הנימוקים יהיה עובד הציבור חייב לתתם. ההנחה שכל אחד יהיה מעוניין בנימוקים היא מוטעית. סוחר שמירבו לתת לו רשיון יבוא מפבי שהוא ידוע כמבריא או מסייעת דומות, ספק הוא אם יהיה מעוניין לקבל את ההבטחה לסירוב.

אשר להצעה להרחיב את החוק לגבי סמכויות שניתנו לפקיד לא רק על פי דין, לדעתי אין המדינה יכולה לעשות זאת לגבי תקנות של מוסדות אשר לא היא התקינה אותן ואין היא יודעת מה הן. הדבר יכול להיעשות רק לגבי סמכויות סטטוטוריות.

הצעת ח"כ רוזנברג לחייב את הפקיד למסור את הנימוקים לכל אדם מעוניין, היא מסוכנת. סוחר מתחרה יכול להיות משנהן לגלות את הפרטים האלה, ואינני רואה שום יסוד לגלות לו זאת.

פ. רוזן:
אם בכליל את עובדי הסוכנות, נשאלת השאלה בפני איזה שר יערער המעוניין.

ז. ורהפטיג:
אני נוטה לגירסה ב'.

אני מציע שבמקרה שהפניה הייתה בכתב, יימסר למבקש הנימוקים גם ללא דרישתו, וכן אני מציע להוסיף שבמקרה שהפניה הייתה בעל-פה, יימסרו למבקש הנימוקים על פי דרישתו.

פ. רוזן:
אין דבר כזה. אין בקשות בעל-פה.

ז. ורהפטיג:
אני מסופק אם נכון יהיה להודיע על הנימוקים לאדם שלישי. הרבה פעמים יכול האדם השלישי להיות מעוניין יותר בידיעה על היענות לבקשה מאשר בידיעה על סירוב להיענות לבקשה, כמו שזה במקרה של רשיונות יבא. ועל כך אפשר לענות רק על ידי פירסום של כל הרשיונות הניתנים. נוסף על כך, במקרה של חובת הודעה על סירוב לכל אדם מעוניין, צריך יהיה להוסיף סעיף שיקבע מי הוא אדם מעוניין לצורך זה. וזה מסבך. לכן אני מציע לקבל את גירסה ב'.

ב. לוקר:
אני מציע שגם דרישת הנימוקים תיעשה על-ידי המבקש בכתב. יש להוסיף זאת לנוסח, כי יש להג לא רק על האזרח אלא גם על הפקיד.

ש. רוזנברג:
אני רוצה להביא דוגמא להצדקת הצעתי. אם חתם חוזה עם מוסד מסוים, אשר ביצעו מותנה בקבלת רשיון. בינתיים משתנים הזמנים והוא אינו רוצה לעמוד מחוזה. יכול להיות קנוניה בינו לבין הפקיד נותן הרשיון, והוא יכול לרצות בסירוב כדי שלא לקיים את החוזה. במקרה זה הצד השלישי המעוניין רשאי לדעת מה הם הנימוקי לסירוב. אשר למושג "אדם מעוניין", דומני שזה מושג משפטי ברור גם בקומון-לו וגם אצלנו בארץ.

ש. הלל:
האם האינפורמציה שתימסר לאדם מעוניין תהיה סודית?

ש. רוזנברג:
בסעיף 3 יש הגבה על אדם אשר מסרבים לתת לו רשיון מטעמים שאין זה רצוי לפרסמם.

ח. כהן:
אקרא את הגדרת "עובד/ ציבור" בחוק לתיקון די
עובשין (עובדי ציבור). (קריאת ההגדרה).
הייתי מציע להשאיר בהגדרה זו גם את עובדי ההסתדרות הציונית העולמית - הסוכ
היהודית והקק"ל, לא רק מפני שיש להם סמכויות על פי דין אלא מפני שאנחנו
עושים להביא לכנסת חוק שיסמיך את הקק"ל לכל מיני פעולות. אולם שני
דברים בהגדרה זאת הייתי רוצה להביא לשיקול הוועדה: הדבר הראשון הוא בורר.
חושב שהוראת החוק הכללי לפיה מותר לבורר שלא לתת נימוקים לפסק-דינו, מוטב
להשאיר בעינה. על כל פנים, חוק זה לא התכוון לבוררים, ומוטב לא להכניסם
לכאן בדאלת אחורית. אשר לחברות הממשלתיות, הכללות בחוק הנ"ל בהגדרת
"עובד ציבורי", לדעתי גם כאן יש הרחבת המסגרת יותר מדי. והייתי ממעט
מן ההגדרה הנ"ל בורר ועובדי החברות הממשלתיות.

פ. רוזן:
אם משאירים את המלים "סמכויות שניתנו לו על
פי דין", לא איכפת לי אם הסוכנות תיכלל
בהגדרת זו. לדעתי, צריך להשאיר את המלים האלה בחוק. אבל אם כך ואם כך,
חושבני שהפשוט ביותר היה להוציא את הסוכנות, כי לא לכך היתה כוונת המציע,
ומקרים בהם יהיה צורך בהכללת עובדי הסוכנות הם נדירים.

אני רוצה להזכיר כי יש לנו התחייבות כלפי
הסוכנות להתייעץ אתם לפני שאנחנו מוקקים משהו בנוגע להם.

היו"ר י. רפאל:
אני מסכים לדעת היועץ המשפטי בנוגע לבורר,
אך אינני מסכים באשר להוצאת החברות הממשלתיות
מכלל זה. זה לעתים חשוב לא פחות מאשר ממשלתי, ונוגע לציבור לא פחות.

אשר לסוכנות, הכוונה היא לעניני שיכון,
תמישנות וכדומה, ענינים הנוגעים לציבור חזב לא פחות מאשר ענינים הנחתכים
במשרדי הממשלה.

אשר להתייעצות עם הסוכנות, חובה זו קיבלה
על עצמה הממשלה, אולם אינני חושב שתהיה התנגדות לכך שבהמשך הדיון הממשלה
תבוא בדברים עם נציגי הסוכנות בענין זה.

ה' רוזנטל:
הייתי מציע במקום להכניס את הגדרת עובד
הציבור למעט הסעיפים-הקטנים שאותם מוצאים
לבכונן להוציא, להוסיף תוספת בה יהיה פירוט של עובדי הציבור אשר עליהם
יחול החוק הזה.

י. שופמן:
צודק היועץ המשפטי בהוציאו מן הרשימה
את החברות הממשלתיות, המתנהלות או הצריכות
להתנהל לפי כללים מסחריים.

ב. לוקר:
אני חושב שצריך להזמין את הנהלת הסוכנות
ולשמוע את עמדתה בענין זה. יש לכך תקדימים.

ח. כהן:
אם תתקבל הצעת ח"כ רוזנברג על חובת הנסקה
בכל מקרה, אי-אפשר יהיה לעמוד בזה. אם חברי
הוועדה רוצים שתהיה משמעות ממשית לחוק הזה, הכרחי להגביל את תחולתו לסמכויות
מטוטוריות בלבד. לכן אני מתנגד למחיקת המלים "על פי דין".

אשר לעובדי הסוכנות, בין כך השאלה היא
תיאורטית. אין לסוכנות סמכויות הרישוי אשר ח"כ שופמן התכוון אליהן בהצעתו.

היו"ר י. רפאל:
האם אי-אפשר להכניס סעיף מיוחד בענין
הסוכנות?

ח. כהן: אפשר, אבל לא הייתי מציע לסבך את החוק.

אשר להצעת ח"כ רוזנברג לאפשר לכל אדם מעוניין לקבל את הנימוקים לסידור, הרי יש הרבה אנשים החושבים עצמם למעוניינים ואשר בימ"ש גם הוא יכיר בהם כמעוניינים, בעוד רצונם לקבל את הציבור מציה הזאת הוא בלתי לגיטימי בהחלט. נוסף על כך, יש בכך פגיעה בחובת הסודיות המוטלת על כל עובדי המדינה והרשויות המוסמכות.

אני הייתי מציע לקבל את גירסה ב' ללא תיקונים, והייתי מציע לשר המשפטים לקבל זאת. אמנם יש בכך מצדו ויתור מרחיק לכת. אך הצעת ח"כ שופמן מונחת כבר שנה על שולחן הכנסת, ובינתים נתברר שנוכל לעמוד בחובה לנמק כל מקרה של סירוב גם כשאינן דרישה לכך.

ב. אזוביה: הבעיה היא שלא להעמיד את שירות המדינה בבת אחת בפני דברים שלא יוכל לעמוד בהם. לכן הייתי מבקש מן הוועדה לקבל את גירסה א'.

ע. איכילוב: לי נראה היה שאלה שהציעו את גירסה א', צריכים היו להציע למחוק את סעיף 3. כמו-כן נראה לי שיתכן כי לפי גירסה א' יהיה העובד הציבורי מועסק יותר מאשר לפי גירסה ב'. לפי גירסה א' הוא יצטרך לשקול בכל מקרה אם להודיע או שלא להודיע על הנימוקים, בעוד שלפי גירסה ב' ידע העובד הציבורי כי בחלק מן המקרים הוא חייב להודיע על הנימוקים באופן אוטומטי.

ש. רוזנברג: אני רוצה לשנות את הצעתי: בגירסה ב' להשאיר את המלים "שניתנה על-פי דין" ולהוסיף: "או שניתנה לעובד הסוכנות היהודית לפי תקנות הסוכנות היהודית".

ב. לוקר: לא אוכל להצביע בעניין זה עד לאחר שששמע את דעת נציגי הסוכנות.

ש. רוזנברג: כמו-כן אני מציע להוסיף: "או לכל אדם אחר המעוניין; ביקש אדם מעוניין כאמור, יודיע עובד הציבור למבקש על הדרישה, ואם אין התנגדות בכתב תוך שבוע ימים למתן הודעה למעוניין, יודיע עובד הציבור על הנימוקים".

החלטות: 1. גירסה ב' - נתקבלה.

הסתייגות לד. בר-רב-האי: לגירסה א' בתיקון: במקום "רשאי המבקש -" - "יודיע עובד הציבור לפי דרישתו של המבקש".

2. הצעת ח"כ רוזנברג לכלול בחוק את עובדי הסוכנות היהודית גם כאשר למסכיות שניתם להם לפי תקנות הסוכנות היהודית -

נתקבלה בהצבעה בסיווגית.

הצעה 3. /להזמין את נציגי הסוכנות היהודית להצביע עמדתם בעניין זה, - נתקבלה.

4. הצעת ח"כ רוזנברג להוסיף: "ביקש אדם מעוניין
כאמור, יודיע עובד הציבור למבקש על הדרישה
הזאת ואם אין התנגדות בכתב, תוך אצ" שבוע ימים
למתן הודעה למעוניין, יודיע עובד הציבור על
הנימוקים -

נדחתה.

סעיף א 1. (המשך)

ש. הלל:
הייתי משאיר את עובדי הסוכנות רק במידה
שמדובר בסמכויות על פי דין. ההצעה שהועלתה
פה מעמידה את עובדי הסוכנות בפני חובות יותר גדולות מאשר בפניהן הועמדו
עובדי הסדינה.

ז. ורהפטיג:
אני מציע למעט מן ההגדרה שלפנינו רק בורר.

החלט:
החלטות:
ההצעה למעט מן ההגדרה שבסעיף בורר
וחברות ממשלתיות, לפי הסעיפים-הקטנים
המופיעים בחוק לתיקון דיני עובדי -

ב ת ק ב ל ה.

הסתייגות ל"י. רפאל ו"י. שופמן: שלא למעט
מן ההגדרה הנ"ל חברות ממשלתיות.

סעיף 3.

ש. רוזנברג:
צדמה לו שבדיון הראשון בחוק זה ח"כ בר על ק
שבמקרה כזה יהיה עובד הציבור חייב להודיע
למעוניין מאיזו מבין הסיבות המנויות כאן הוא מסרב למסור נימוקים.

היו"ר י. רפאל:
זה שייך לסעיף 4.

1. החלטות:
ההצעות למחוק את המלים "מפורשת או משתמעת"
ו"לפי שיקול דעתו" בסעיף קטן (1) - נתקבלו.

הסתייגות לשר המשפטים ולד. בר-רב-האי.

2. החלטות:
ההצעות למחוק את המלים "או עניינה החיוניים
האחרים ו"אצ" לדעת עובד הציבור" בסעיף-קטן
(2) - נתקבלו.

הסתייגות לשר המשפטים ולד. בר-רב-האי.
הסתייגות לנ. ניר - נגד המחיקה הראשונה.

3. החלטות:
ההצעה למחוק את המלים "לדעת עובד הציבור"
בסעיף-קטן (4) - נתקבלה.

הסתייגות לשר המשפטים ולד. בר-רב-האי.

5. ההצעה למחוק את המלים "לדעת עובד הציבור"
בסעיף-קטן (5) - נתקבלה.

הסתייגות לשר המשפטים ולד. בר-רב-האי,

6. סעיף 3 בשינויים הנ"ל - נתקבל.

סעיף 4.

השאלה היא אם הסנקציה היחידה נגד העובד
במקרה כזה היא ערעור לשר.

ז. ורהפטיג:

אילו היו נשארות המלים "לפי דעת עובד
הציבור", היה טעם בערעור לשר. מאחר
שהן נמחקו, צריך לפנות לבג"צ. וזה בעצם מביא את ההחלטה הקודמת עד אבסורדום.

ה. ברגר:

לאחר שנתקבלה גירסה ב' בסעיף הקודם, המטילה
על הפקיד חובה סטטוטורית למסור נימוקים,
הרי שהערעור יכול להיות רק מהותי, על עצם הנימוקים. ולסעיף 4 יש מקום רק
ביחס לסעיף 3.

ד. בר-רב-האי:

אני מציע לנסח את הסעיף כך: "סרב עובד הציבור
להודיע למבקש נימוקי סירונו, יודיע למבקש
בכתב על פי איזה טעם מן הטעמים האמורים בסעיף 3 סרב כאמור, והמבקש רשאי
להגיש ערר על סירונו זה לשר הממונה על העובד."

ח. כהן:

אני מבקש לנסח זאת כך שלא ישתמע מן הנוסח
שהעובד רשאי לסרב לתת את הנימוקים, בין
לפי סעיף 3 ובין בכלל.

ז. ורהפטיג:

השימוש הכפול במלה "סרב" עלול לספק. הייתי
מציע לכתוב בסעיף 2 "דחה את הבקשה" במקום
"סרב לבקשה", ואז - בסעיף 4 "סרב לתת נימוקים לדחית הבקשה".

א. ידין:

החלטות: 1. ההצעה לנסח את הסעיף כך: "סרב עובד הציבור לפי
סעיף 3 להודיע למבקש נימוקי סירונו, יודיע
למבקש בכתב על פי איזה טעם מן הטעמים האמורים
בסעיף 3 סרב כאמור, והמבקש רשאי להגיש ערר על
סירונו זה לשר הממונה על העובד" -

ב ת ק ב ל ה.

2. הצעת א. ידין לכתוב בסעיף 2 "דחה את הבקשה"
במקום "סרב לבקשה", ובסעיף 4 - "סרב לתת
נימוקים לדחית הבקשה" -

ב ת ק ב ל ה.

יתכן שלגבי הסוכנות, במקרה שנקבל את ההצעה
שהועלתה כאן, צריך יהיה להוסיף נוסף לשר גם
את האחראי לביצוע החוק.

ש. הלל:

סעיף 5.

ז. ורהפטיג: אני מציע למחוק את המלים "במידה שנקבע בחיקוק".

ח. כהן: המלים האלה נראות לי חשובות, כי אינני רוצה שעובדי הציבור יהפכו למחוקקים ויקבעו מתי להגיש ערר, באיזה מועדים וכו'. זה יכול להיות מסוכן. אני רוצה שם יודיע על הדברים האלה רק במידה שם נקבעו בחיקוק וכפי שנקבעו בחיקוק.

האחלטות: הסעיף נתקבל ללא שינוי.

סעיף 6.

ש. רוזנברג: אני מציע למחוק את הרישא של הסעיף. הפקיד צריך לדעת שהחלטתו פסולה. ולפי ניסוח זה אין סנקציה נגדו.

ש. הלל: הטנקציה נגד הפקיד היא שאלה נפרדת. אבל החלטתו יכולה היתה להיות נכונה, ורק מפני שלא נתן נימוקים אין לפסול אותה, כי זוהי סנקציה לא נגד הפקיד אלא נגד המדינה.

היו"ר י. רפאל: מה היה המצב לו היינו מוחקים את הסעיף?

ח. כהן: אינני יודע, ולכן אני מציע שלא למחוק את הסעיף. אינני יכול לקחת את הסיכון במקרה שבי-המשפט יחליט כי אז הפעולה של הפקיד בטלה. והרי הסעיף הזה היה התנאי שהתנתי עם חבר-הכנסת שופמן לקי שהממשלה תקבל על עצמה את החוק הזה.

ב. אזוביה: בין ההנמקה לבין גוף ההחלטה אין קשר. אם מוחקים את החלק הראשון של הסעיף, יוצרים את הקשר הזה. ולבר זה אינו נכון.

ז. ורהפטיג: אני מציע למחוק את הסעיף. אני מוכן להשאיר את הדבר לשיקול דעת ועדת ערעור או בית-משפט.

ש. רוזנברג: אני מוכן להתפשר על מחיקת כל הסעיף. אבל אם לאו, אני עומד על הצעתי.

י. שופמן: האם היועץ המשפטי היה מסכים להכניס סנקציה נגד הפקידים אשר אינם ממלאים

אחרי הוראות סעיף 2?

ח. כהן: ובלבד שלא תהיה סנקציה פלילית. קל היה לעשות זאת אילו היה לנו סד חוק שירות המדינה. לפי שעה השיפוט המשמעתי נגד עובדי המדינה הוא מאד פרטיזני, ויהיה זה משונה לתת לזה גושפנקה של המחוקק. אני מציע ומבטיח לח"כ שופמן שבחוק שירות המדינה נאזכר את העבירה על החוק הזה.

20.10.58

חוק לתיקון סדרי מינהל (הנסקת).

י. שופטן:

הניסוח הזה עלול ליצור אצל כל פקיד הרגשה שאין זה נורא.

ח. כהן:

הייתי מציע להוסיף סעיף בנוסח זה: "הוראות חוק זה אינן גורעות מאחריותו המשפטית של עובד הציבור על אי-מילוי חובתו לפי חוק זה".

1. הוחלט: לדחות את הצעת ז. ורהפטיג למחוק את הסעיף.

הסתייגות לז. ורהפטיג.

2. לדחות את הצעת ש. רוזנברג למחוק את הרישא של הסעיף.

הסתייגות לש. רוזנברג.

3. לקבל את הסעיף ללא שינוי.

4. לקבל את ההצעה להוסיף סעיף בנוסח שהוצע על-ידי היועץ המשפטי: "הוראות חוק זה אינן גורעות מאחריותו המשפטית של עובד הציבור על אי-מילוי חובתו לפי חוק זה".

2. בחינת יו"ר הוועדה.

אני מודיע בזאת על התפטרותי מראשות הוועדה.

היו"ר י. רפאל:

ש. רוזנברג: בשמי, ואני חושב - גם בשם חברי הוועדה, אני רוצה להודות ליו"ר על עבודתו. הוא נכנס לעבודת הוועדה, וחושבני שהראה את כושרו וענינו בעבודת הוועדה הזאת. בזמנו הועברו על-ידי הוועדה כמה חוקים טובים.

אני מציע לוועדה לבחור כיו"ר

בח"כ ורהפטיג.

י. שופטן:

אני מצטרף לדברי ח"כ רוזנברג על היו"ר היוצא. הוא נכנס מיד לתפקיד יו"ר בוועדה, והוא ידע להשתלט על העניינים ולנהל את עבודת הוועדה בכל המרץ הדרוש. ועל כן אנחנו מודים לו.

אני תומך בתצעת ח"כ רוזנברג

לבחור כיו"ר בח"כ ורהפטיג.

ד. בר-רב-האי:

נפל בחלקי למלא את מקומו של יו"ר הוועדה בחלק מן הזמן, ואני רוצה להצטרף לדברים שנאמרו פה. לא ניתנה לו אפשרות רבה להוכיח את כשרונותיו, מאחר ותקופת כהונתו הייתה די קצרה, אבל אנחנו מודים לו. חושבני שח"כ ורהפטיג אינו פנים חדשות בשדה החקיקה במדינת ישראל, ואנחנו מקבלים את ההצעה לבחור בו כיו"ר הוועדה.

ח. כהן:

בשמי ובשם חברי במשרד המשפטים ובשם
הממשלה אני רוצה להביע לך, ארוני
היו"ר, את הוקרתי על העבודה הטובה והיעילה שעשית בזמן כהונתך
היו"ר הוועדה. היה זה תצנוג לעבוד אתך יחד, ואנחנו כולנו ראינו
בכך משפטן מלא, כאילו היו לך כל הדיפלומות הדרושות. אני מקווה
שגם אחרי שח"כ ורהפטיג יכנס לכהונתו כיו"ר הוועדה, תישאר חבר
בוועדה.

אשר ליו"ר החדש, אני משתמש בהזדמנות
זאת לברכו לכניסתו לכהונתו. הרי יודע אני ועד שהישיבה בראש
הוועדה הזאת תמיד קסמה לו מאוד, ולא אשמתו היא שאין הוא יושב
על כיסא זה זמן רב. ואני רוצה להצטרף לאותם מחברי הוועדה הטאחלים
לו אריכות ימים בתפקיד זה, בין אם יחזור לממשלה ובין אם לא יחזור
לממשלה.

היו"ר י. רפאל:

אני קובע שח"כ ורהפטיג נבחר פה
אחד ליו"ר הוועדה ואני מאחל לו

הצלחה מלאה.

אני מודה לכולכם על הדברים הנאים

שהשמעתם.

הישיבה ננעלה בשעה 13.15.